

Nr 15.

Av herr **Ström, Fredrik**, om anställande av socialkuratorer vid sjukhusen.

På våra sjukhus av alla slag vårdas årligen med stora kostnader för stat och kommun sjuka människor. De flesta av dessa återinträda snart nog i sitt arbete. Men många äro redan före sjukdomen arbetslösa, andra ha under sjukdomstiden förlorat sitt arbete, ännu andra äro för svaga att kunna utföra mera krävande arbete och somliga kunna icke ens dagen efter utskrivningen från sjukhuset förskaffa sig medel till mat och husrum. Icke heller vilja de falla det allmänna till last. Inom kort äro de därför åter på sjukhuset.

Detta är en dyrbar och oförmuftig samt hjärtlös likgiltighet för medborgar- och människooöden. Den rätta vägen är att vid varje sjukhus anställa en eller flera socialkuratorer, som med det allmännas stöd äro behjälpliga att bereda de sjuka som utskrivs den hjälp dessa kunna behöva för att återföras till arbetsprocessen eller om de ej orka detta bereda dem annan hjälp, bl. a. hjälp till självhjälp. Säkerligen skulle en sådan institution av verklig kvalitet medföra betydande besparingar för samhället genom minskad sjukhusbeläggning och minskade fattigvårdskostnader. På sina håll har socialkuratorinstitutionen prövats och veterligt blott med gott resultat. För den fattiga delen av befolkningen är denna institution så gott som nödvändig.

Med hänvisning till vad sålunda anförts får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t begära en utredning i ärendet och förslag till frågans lösning snarast möjligt.

Stockholm 16 januari 1943.

Fredrik Ström.